

Tað skal ikki skorta upp á vilja

NÚ um dagarnar var Listafólkating í Vestmanna. Her vóru nógv ymisk áhugaverð tiltøk. Eitt nú var ein pallborðsfundur um viðurskiptini hjá listini og listafólki í Føroyum. Í hesum sambandi varð eisini nomið við leiklutin hjá fjølmiðlunum. Víst varð á, at eingi bløð vóru umboðað á tinginum, og er hetta ikki rætt. Sosialurin hevði ikki færi enn tveir myndamenn á staðnum fyrri at skaffa myndir, sum vera grundarlag undir komandi greinum frá tinginum.

TAD kemst ikki uttan um, at tað er avmarkað, hvat bæði sjónvarp, útvarp og bløð kunnu brúka av tíð, orku og peningi til hetta so sera stóra økið, sum okkar mentan er. Hóast tað í nógvum ferum er ein prioriteringsspurningur, hvat tú velur at gera meira og minni burtur úr, so er tað ein sannroynd, at mentanarøkið í mongum hevur verið við sviðið soð í fjølmiðlunum. Hetta ikki tí at talan er um illvilja móti teimum fólki, sum virka á tí mentanarliga økinum á ein ella annan hátt. Men meira tí at hetta er eitt so stórt og so orku- og tíðarkrevjandi øki, at tú fært ikki gjørt tað so fullgjøgjað, sum ein kundi ynskt.

Á listafólkatinginum stóðu fjølmiðlarnir tí eisini fyrri skotum og serliga bløðini. Onkur helt, at bløðini sum heild gera alt ov lítið við mentanartilfarið. Og hetta er

rætt. Men tá tað er sagt, so eigur eisini at verða víst á, at júst bløðini hava sera avmarkaðar møguleikar at »dekkja« øll øki í samfelagnum nógv væl. Bløðini fáa meira og minni stuðul frá politisku flokkunum, men ger tú ikki eina sölverduga og kappingarføra veru, sum eitt stórt tal av fólki vil keypa, so kanst tú pakka saman.

SOSIALURIN hevur eftir okkara tykki víst stóran ans fyrri mentanini við mongum greinum og tilfari á hesum øki. Men hetta hevur so verið svingandi. Nú bløðið gjørdi av at koma út fimm ferðir um vikuna, rætt og slætt fyrri at kunna skaffa blaðnum fleiri inntøkur, so er greitt, at tað verður ikki nógv avlopsorka hjá fólki, tá talan er um at »dekkja« stór mentanartiltek. Hesi krevja veruliga nógv av tí einstaka blaðfólkinum bæði hvat tíð og orku viðvíkur. Bara hetta at skula ummæla sjónleikur, konsertir, bókur o.l. krevur sitt fólk ella bæði tvey og tað krevur so eisini, at tú hevur tey røttu fólkinum at gera hetta arbeiði.

AT koma út fimm ferðir um vikuna krevur fyrst og fremst — fyrri at fáa blaðið selt hvørja ferð og harvið skapa blaðnum liviumstøður — at tú brúkar nógv tíð og orku uppá tey vanligu tíðindini. Tíðindi úr Havn, men so sanniliga eisini tíðindi og tilfar av bygd. Hetta við bygdunum víta vit hevur ligið á láni hjá øllum fjølmiðlunum, og tí hava vit sett okkum sum mál at fara meira út á bygdirnar og har víðgera evni, sum eru frammi í gerandisdegnum. Hetta halda vit hevur eydnast so hampuliga, tí inni

haldið í blaðnum er nú úr øllum heraðshornum av landinum og ikki bara úr Havnini.

TAD var fyrrverandi útvarpsstjórn Niels Juel Arge, sum einaferð segði í samrøðu við Sosialin, at føroyingar voru tíðindanarkomanar. Og her hevur hann so rætt so rætt. T.v.s. at bløðini — fyrri at kunna yvirleva — mugu skriva tíðindi og aftur tíðindi. Men harvið er ikki sagt, at hesi tíðindi bara er keðiligt og eingangstílfar. Nógv av tíðindatilfarinum er tvørturímóti tann katalysatorurin, sum er neyðugur fyrri at halda lív í tí almenna orðaskiftinum. Tíðindi eru ikki bara um hvussu nógvur fiskur er komin upp á land hesa vikuna, hvussu mong fólk eru tikið fyrri at koyra við kenning, ella hvussu mong hava svomið henda fyrsta ársfjórðingin sammetti við í fjør. Tíðindi fara eisini nógv djúpri og eru veruliga grundarlagið undir viðari kjaki millum lesarar og ikki minst okkara stýrandi fólk.

UMFRAMT at vera tíðindanarkomanar, so vil eitt stórt tal av lesarunum hava ítrótt. So kunnu tey, sum ikki orka fyrri ítrótti, halda hvat tey vilja. Stóru partur av lesarunum keypir blaðið, tí ítróttur er í, og serliga tá blaðið fylgir við í landskappingini í fótbólta. Hetta sæst so týðuliga á inntøkunum hjá blaðnum.

OG so koma vit aftur til mentanartilfarið. Hetta selir sjálvandi eisini, men ikki nær námynd tað, sum tíðindini og ítrótturin gera. Hetta er bara ein sannroynd, sum vit, ið geva bløð út, siggja á sletlunum. Men harfyri er ikki sagt,

at mentanartilfarið eigur at skúgvast til vikis. Spurningurin er bara, hvussu kann hetta verða skipað betur uttan at øll tíð og orka hjá teimum fáu blaðfólkinum, sum eru tøk, skal fara til tað aleina. Her kann so hugsast, at fólk uttan fyrri blaðhúsið hjálpa til við hesum tilfarinum, at fólk, sum hava evni og egna seg til at ummæla tónleik, sjónleik og bókur kunnu setast til ávísar uppgávur. Hetta hava vit so eisini gjørt í ein ávísan mun, men her kemur so aftur spurningurin, hvørjir pengar eru at taka av.

HÓAST atfinningarnar móti fjølmiðlunum, at kundi meira verið gjørt við mentanartilfarið eru rættar, so eigur at verða sagt, at Sosialurin roynir at taka alt tað upp, sum verður sent okkum av slíkum tilfari, og tað er ikki so lítið. Og rætt skal vera rætt. Vit royna at finna fólk at ummæla eitt nú konsertir, sum kanska hevur verið tað økið, ið hevur ligið mest á láni. Vit hava so eisini sent myndafólk á staðið og hetta samanlagt hevur kravt nógv av okkum bæði í tíð, orku og pengum. Men vit gera tað heldur enn gjarna, eru møguleikar til tess. Men tað er ikki bara sum at siga tað at fáa fólk í Føroyum at ummæla tónleik, sjónleik og lutvíst eisini bókur.

MEN vit vilja fegnir taka atfinningarnar á Listafólkatinginum til eftirtæktar og royna at bæta um, har hetta kann gerast. Eisini vit, sum skriva og geva út bløð, hava brúk fyrri uppbyggjandi atfinningum. Tað skal so ikki skorta uppá vilja frá okkara síðu. Latíð okkum tosa um tað, latíð okkum saman fáa nakað gott burtur úr teimum møguleikum, sum nú einaferð eru.

Háðan og niðurgerðing av ídn-aðinum í Vágum

Málsetningurin hjá Jákup Mørkøre, Andrias á Lava Olsen, og formanni Ídnaðarfelagsins er púra greiður. Ídnaðurin í teirra øki skal hava tær allar bestu umstøður, bæði sjóvegis og eftir landi, meðan ídnaðurin í Vágum, hvat samferðslu viðvíkur, skal sigla sín egna sjógv komandi 10-15 árinu skrivur Frank Davidsen, tingmaður m.a. í viðmerking til skrivningina í seinastuni um sambandið um Vestmannasund

Verkafeleg eins og umboð fyrri ídnaðin í Vágum, hava vist aftur álopunum frá Føroya Ídnaðarfelag í stóðu tess viðvíkandi fasta sambandinum um Vestmannasund, eins og eitt av størstu ídnaðarvirkjunum í Vágum hevur sagt seg úr Føroya Ídnaðarfelag.

Harafurt hevur landsstýrismaðurin í sam-

ferðslumálum á ein sera sakligan hátt væl og virðiliga svarað Føroya Ídnaðarfelag, sum í eini sera áløpskendari grein tykist at hava slept øllum vinnulivinum í Vágum upp á fjall.

Men tá okkara ferðsluráðgevi, mín góði vinur Hans J. Hermansen, nú eisini kastar seg út í kjakið og setir spurnartekin

við ferðslutrygdina í einum møguligum undirsjóvartunni, so kundu vit hóskaði vent spurningin um og spurt hvussu trygdarviðurskiptini hava verið og eru hjá teimum, sum ferðast um Vestmannasund.

Sjálvt um henda ruta ikki beinleiðis hevur nakað við okkara ferðsluráðgeva at gera, so kundi ein

hóskaði spurt um hann hevur gjørt sær nakra hómung av trygdini, tá ferjan fer fullsett um sundið á hægstu summar-tíð. Ella setir hann kikan fyrri blidna eygað, í strembanini eftir at stuðla undirskriftaherferðini hjá studentunum í Hoydølum.

Eitt kann eg upplýsa okkara ferðslumálaráðgeva um, at við fleiri fullsettum zareptabussum við børnum, flogferðafólki eins og onnur ferðandi stúgvad niðri undir, meðan bildekkid er á tremur, skuldi givið teimum, sum nú knappiga stúra fyrri ferðslutrygdini í undirsjóvartunlinum, størri høvduðryggi, men sum

danir siga: »hensigten helliger midlet«. Í hesum sambandi var tað sera rámandi at siggja eysturoyingar fara mannsterkar út í Tinganes, har teir gjørdur vart við at teir ikki undir nøkrum umstøðum kundu ganga við til at rutan hjá Dúgvuni var skerd.

Ikki minni áhugavert var tað at hoyra ein bygdaráðsformann greiða frá hvussu stóran lut Eysturoyggin átti í okkara útflutningi, kanska hann gjørdi í so nógv av, tá hann saman við Norðoyggjum segði at teir áttu 80% av útflutningi Føroya.

Tað er sjálvsagt, at eitt øki við so framúr infrastrukturi eisini mennist í allar aðrar mátar, eisini hvat ídnaðinum viðvíkur.

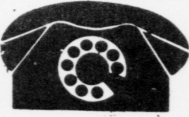
Men tá ein so samstundin er fær at vita frá fleiri virksleiddarum úr sama øki, væl stuðlaðir av formanni Ídnaðarfelagsins, at Vágoyggjin saktans kann klára seg við verandi rutu tey næstu 10-15 árinu, so er hetta ein beinleiðis háðan og niðurgerðing av vinnulivinum í Vágum.

Hóskaði kundi verið at spurt, hvussu nógv er eftir av vinnulivinum í Vág-

um við verandi samferðsluøði í framtíðini.

Málsetningurin hjá Jákup Mørkøre, Andrias á Lava Olsen og formanni Ídnaðarfelagsins er púra greiður. Ídnaðurin í teirra øki skal hava tær allar bestu umstøður, bæði sjóvegis og eftir landi, meðan ídnaðurin í Vágum, hvat samferðslu viðvíkur, skal sigla sín egna sjógv komandi 10-15 árinu.

Frank Davidsen

Tit ringja
sosialurin,
tlf. 11820
— vit skriva